5. உந்தனது ஆலயம் உலகம் ஈரேழிலும்
உறைந்தவனே பூத நாதா
சந்ததியாகிய தாஸரைக் காத்திடும்
தயாபரனே பூத நாதா

6. ஊரினில் யாவரும் உன்பாதம் போற்றிடும்
உமை ஸிதனே பூதநாதா
சீருடன் வாழ் சொரி–முத்தைய்ய னென்றருள்
சிறந்தவனே பூத நாதா

7. எங்கும் நிறைந்திடும் ஐங்கரர்க் கன்புடன்
இளையவளே பூத நாதா
மங்களமாகிய பூர்ண புஷ்கலைதனை
மணந்தவனே பூத நாதா

8. ஏதும் அறியாதெனக் கருள்செய்ய தாமதம்
ஈஸ்வரனே பூத நாதா
மாதவ யோகிகள் வாழ்குளத்தூர்தனில்
வாழ்பவனே பூத நாதா

9. ஐந்து ஸ்தலம்தன்னில் வாழ்பவனே
அகிலேஸ்வரனே பூத நாதா
மைந்தரைக் காத்தருள் செய்திடும்
பாண்டியன் மைந்தனே ஸ்ரீ பூத நாதா

10. ஒன்றும் அறிந்திடா தாஸரைக் காத்திடும்
உத்தமனே ஸ்ரீ பூத நாதா
பண்டொரு மங்கையர் பணமதை தந்த–மலர்
பாதனே ஸ்ரீ பூத நாதா

11. ஓதிடும் வேத புராணமும் நீதியும்
உன்செயலே பூத நாதா
ஆதியும் அந்தமும் ஆகிவந்த–பர
மானந்தனே பூத நாதா

12. எத்தனையோ பிழை செய்கினும் பொறுத்தருள்
புரிபவனே பூத நாதா
சக்தி ஜடாதரி சங்கரி மைந்தனாம்
சாஸ்த்தைய்யனே பூத நாதா

ஸ்ரீதர்ம சாஸ்தா சரிதம்

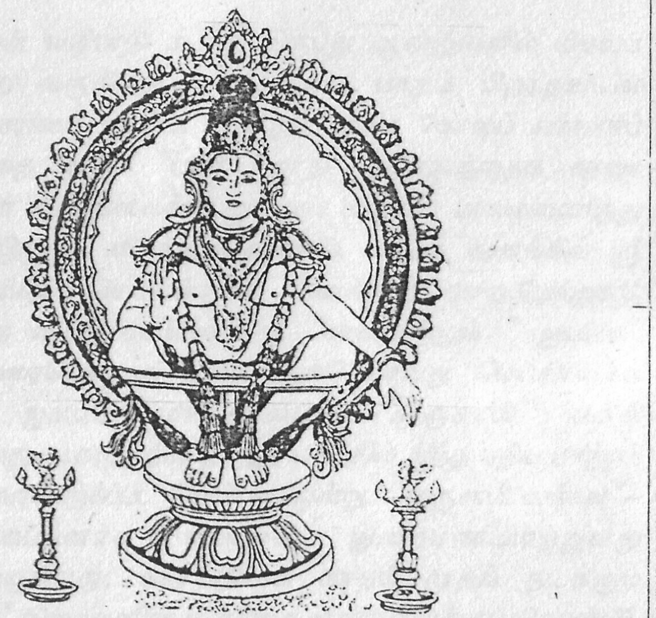

தொகுப்பாசிரியர்: நா. கோபாலகிருஷ்ணன் பி.ஏ.
(ஸ்தாபகர் ஸ்ரீ விஜயகணபதி மண்டலி
மேனேஜிங் ட்ரஸ்டி, ஸ்ரீவிஜயகணபதி ஆலயம், உள்ளகரம்)

வெளியீடு:
ஸ்ரீ விஜய கணபதி மண்டலி
49, கிருஷ்ணா நகர், உள்ளகரம், சென்னை 91.
போன்: 2242 2311

முதல் பாகம்

ஸ்ரீ தர்ம சாஸ்தா சரிதம்

(தொகுத்து எழுதியவர் : நா. கோபாலகிஷ்ணன், பி.ஏ.)

ஸ்ரீ ஐயப்பன் வழிபாடு கடந்த இருபது ஆண்டுகளில் மிகவும் பிரபலமடைந்து வருகிறது. கார்த்திகை மாதம் பிறந்தவுடன் "ஸ்வாமியே –சரணம் ஐயப்பா" என்றும் சரண கோஷம் வானைப் பிளக்கிறது. தை மாதம் "மகர ஜோதி" தரிசனத்தைக் காண கேரளத்திலுள்ள சபரி மலைக்கு ஐயப்பன் மார்கள், மாலையணிந்து விரதமிருந்து இருமுடி எடுத்துக்கொண்டு, லக்ஷக் கணக்கில் ஸ்ரீ ஐயப்பனைத் தரிசிக்க செல்கின்றனர். –பணக்காரர், ஏழை மேல்ஜாதி, கீழ்சாதி என்று வித்தியாசமில்லாமல், "சாமி"என்றும் " ஐயப்பா" என்றும் ஒருவரையொருவர் அழைத்துக்கொள்வது மெய்சிலிர்க்க வைக்கிறது. ஐயப்பன்மார்களுடைய "குருசாமி" பக்தி பாராட்டுக்குரியது. பாரதத்தில் ஹிந்து மதத்தில் இந்த புதிய மாற்றம் எல்லோராலும் வரவேற்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. "குருசாமி மார்கள்"– ஸ்வாமி ஐயப்பனாக விளங்கி இறைபணியாற்றுவது வணக்கத்திற்குரியது. கார்த்திகை மாதம் முதல் நடக்கும் "அன்னதானம்" இறைவனின் மனத்தை குளிர வைக்கும் தொண்டு. மேல்நாட்டினரும் இந்த விரதத்தை மேற்கொண்டு சபரிமலைக்கு யாத்திரை செல்வது "ஐயனின்" பெருமையை உலகுக்கு எடுத்துச் சொல்கிறது.

"ஸ்ரீ ஐயப்பனின்" பெருமையை புரிந்து கொள்ளாத சிலர் இந்த தெய்வம் ஐயனாரா அல்லது ஐயப்பனா அல்லது தர்மசாஸ்த்தாவா இல்லை, ஹரிஹர புத்தரனா, இல்லை வாபர் என்னும் முகதியன். இந்தியா வந்தபிறகு தோன்றியவரா, வேதத்தில் புராணத்தில் இத் தெய்வத்தைப் பற்றி கூறியுள்ளதா, இவர் வடகிந்திய கடவுளா அல்லது தமிழ் கடவுளா, இந்த தெய்வத்தின் அவதாரம் எப்போது நிகழ்ந்தது, இந்த தெய்வத்தை வணங்குவதால் மனிதனுக்கு என்ன ஆதாயம், இந்த தெய்வம் அப்படியென்ன அதிசயங்கள் புரிகிறது என்னும் கேள்விகளுக்கு பதிலளிக்கும் வகையில் கீழ்க்கண்ட விவரங்கள் சேகரிக்கப்பட்டு அவர்கள் சிந்தனைக்கு வைக்கப்படுகிறது.

(அ) ஐயப்பன் வேறு, ஐயனார் வேறு என்று சிலர் கூறுகின்றன. சபரிமலையிலுள்ள 'ஐயப்பன்' யோக நிலையில் உள்ளவர். அ பூரணை, புஷ்களை போன்ற மனைவியுடன் காணப்படவில்லை 'ஐயனார்' தமிழ்நாட்டில் எல்லைத் தெய்வமான பூரணை புஷ்களை காணப்படுபவர். ஆகவே ஐயனார் வேறு ஐயப்பன் வேறு என் சிலரின் கருத்து. பழநியில் முருகன் தனியாகத்தான் உள்ளார். வள் தெய்வயானை என்றும் மனைவிகள் அங்கு இல்லை. ஆகை முருகன் வேறு சுப்பரமணியன் வேறு என்று கூறமுடியாது. பிள்ளை பிரம்மசாரி. ஆனால் அவருக்கு பல மனைவிகள் உண்டு. ஆகை பிள்ளையார் வேறு வினாயகர் வேறு என்று கூற முடியாது. திரு மலையில் வெங்கடேசப் பெருமாள் தனியாகவே உள்ளார். எனவ வெங்கடேசப் பெருமாள் வேறு ஸ்ரீசினிவாஸன் வேறு என் கூறமுடியாது.

ஒவ்வொரு ஆலயத்திலும் "தேவப்பிரச்சனம்" கேட்டு விக்ரஹங்கள் செய்யப்பட்டு வழிபாடு செய்யப்படுகிறது. என இப்படிப்பட்ட கேள்விகள் தேவையற்றது என்று கருதப்படுகிறது. தமி 10 ஆம் நூற்றாண்டில் சில நிகண்டுகள் (தமிழ் அக வரையப்பட்டுள்ளன. அதன்படி "சாஸ்தாவின்" பெயர்கள் வரு

அபிதான மணிமலை- தெய்வம் பெயர்த் தொகுதி

ஐயன், மாசாத்தன், அரிகர புத்திரன், ஆரியன், சாதவா யோகி, பூரணைக்கேள்வன், புட்கலை மணாளன், புத்திர கோழிக்கொடியோன், காரி, அறத்தைக் காப்பவன், அ வண்ணன், செண்டாயுதன், வெள்ளையானை யூர்தியே.

பிங்கல நிகண்டு-117

சாதவாகனன், கோழிக் கொடியோன், சாத்தன், வெள்ளை வாகனன், காரி, செண்டாயுதன், கடல்நிற வண்ணன், பூரணை கேள்வன், புட்கலை, மணாளன், ஆரியன், அறத்தைக் காவலன் யோகி, அரிகர புத்திரன் ஐயன் பெயரே.

பிங்கல நிகண்டு- வானவர் வகை-118

காரியூர்தி, காரிக்குதிரை, கோழிக்கொடியும் ஆகும் என

பிங்கல நிகண்டு- பல்பொருள் வகை-3353

வடுகக் கடவுளும், சனியும், சாத்தனும்
கருமையும் ஒரு புள்ளும் காரியாகும்

வடமலை நிகண்டு- 459

காரி யெனும் பெயர் சாத்தனும், சனியும்
கருமையும் காகமும், கரிக்குருவியும்
வடுகக் கடவுளும், தெய்வேந்திரனும்
கடுவுமோர் வள்ளலும் கருதப்பெறுமே

வடமலை நிகண்டு- 323

ஐயன் எனும் பெயர் குருவும், சாத்தனும்
தந்தையும், முதல்வனும், அந்தணன் பெயருமாகும்

நாம தீப நிகண்டு- தெய்வ வருக்கம்-35

காரி, செண்டு–தண்டணிந்தோன், கையன், ஐயன், மாலரன்சேய், ஆரியன், பச்சைப்பரி–வெள்ளானையுள்ளோன், பூரணை புட்கலை மன, யோகி, கடல் வண்ணன், நெய்தல் பூண்டோன், கோழிக்கொடியோன், எண்கரத்தன், சாத்தன்.

மண்டலபுருடர் / ...வதகிரியார் சூடாமணி நிகண்டு- 216

சாத்தனே காரி, தண்டிப்போன்

நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தம்-சிறிய திருமடல்-14-18

"சாத்தற்கு தான் பின்னும் நேராதன ஒன்றும் நேர்ந்தான்.....

திருமந்திரம்-(திருமூலர்)-999

ஆங்கு வடமேற்கில் ஐயனார் கோட்டத்தில்
பாங்கு படவே பலாசப் பலகையில்
காங்கருமேட்டில், கடுப்பூசி, விந்து விட்டு
ஓங்காமல் வைத்திடும் உச்சாடனத்துக்கே

சிலப்பதிகார உரை-அடியார்க்கு நல்லார் (5, 95-8)

கச்சி வளைக்கச்சி காம கோட்டங்காவல்
மெச்சி இனிதிருக்கும் மெய்சாத்தன் கை கொண்டு
கம்பக் களிற்றுக் கரிகால் பெருவளத்தான்
செம்பொற்கிரி திரித்த செண்டு.

மேலும் "பன்னிரு பாட்டியல்" (2–106), நவநீதய பாட்டியல் [illegible] திருசெந்தூர் புராணம், கந்தபுராணம், முதலிய பல தமிழ்காவியங்[illegible] "சாஸ்த்தா"வைப் பற்றி ஏராளமான குறிப்புகள் உள்ளன. [illegible] சாத்தன், சாத்தப்பன், ஐயன், என்பது எல்லாம் ஒரே தெய்வ[illegible] குறிற்கும். ஐயன் என்னும் சொல்லுடன், மரியாதை நிமித்தம் [illegible] விகுதி சேர்கப்பட்டு "ஐயனார்" என்று தமிழ் நாட்டில் வழங்கப்படு[illegible] கேரள தேசத்தில் தெய்வங்களின் பெயருடன் "அப்பன் என்னும் [illegible] சேர்த்து வழங்கப்படுகிறது. உதாரணமாக "குருவாயூர் [illegible] வைக்கத்து அப்பன் என்து போல 'ஐயன்' என்னும் [illegible] "அப்பன்" என்பதையும் சேர்த்து "ஐயப்பன்" என்று கேரள [illegible] அழைக்கப்படுகிறது. 'ஐயனார்' வேறு "ஐயப்பன்" வேறு என்று [illegible] சரியாக அமையாது.

'சாஸ்தா' என்னும் கடவுள் 'அறத்தை காப்போன்' என்பதா[illegible] சாஸ்தா' என்று அழைக்கப்படுகிறார். கீதையில் பகவான்– "[illegible] ஹி தர்மஸ்ய க்லானிர் பவதி பாரத ! அப்யுக்தானாம் [illegible] ததாத்மானம் ஸ்ருஜாம்யஹம்" என்று கூறுவதுபோல எங்கும் [illegible] பரப்பிரம்மம், சிவனாகவும், விஷ்ணுவாகவும், பிரம[illegible] கணபதியாகவும், முருகனாகவும், ராமனாகவும், கிருஷ்[illegible] ஒவ்வொரு காலகட்டத்தில் ஒவ்வொரு நாட்டிலும், [illegible] பெயர்களுடனும், வேறுவேறு உருவத்துடனும் தோன்றுகிறது. [illegible] மதத்தில் திருமால் அவதாரங்கள் வேறுவேறு பெயர்[illegible] அழைக்கப்பட்டாலும் எல்லாம் 'திருமால்' என்னும் கடவு[illegible] கூறுவது போல, சாஸ்தா எல்லா கட்டங்களிலும் 'சாஸ்[illegible] அவதாரம் செய்கிறார் என்று சாஸ்தாவை வழிபடுகின்[illegible] கூறுகிறார்கள். சாஸ்தாவின் அவதாரங்களில், எட்டு [illegible] சிறப்பானவை என்பதால் அந்த எட்டு அவதாரங்களை [illegible]

கூறுகின்றனர் சிதம்பரம் நடராஜர் கோவிலைச் சுற்றி எட்டு திக்கிலும் எட்டு சாஸ்தா பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளன. அவையாவன 1. பிரம்ம சாஸ்தா 2. வைஷ்ணவ சாஸ்தா 3. ருத்ர சாஸ்தா 4. மஹா சாஸ்தா 5. தர்ம சாஸ்தா 6. பால சாஸ்தா 7. கிராத சாஸ்தா 8. ஜகன்மோகன சாஸ்தா என்னும் சாஸ்தாவின் உருவங்களாகும்.

பல நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ள சாஸ்தாவின் திருப்பெயர்கள் (வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் அவதாரம் செய்த) பின் வருமாறு:-

1. வேத சாஸ்தா 2. ஸத்ய சாஸ்தா 3. தர்ம சாஸ்தா
4. மந்த்ர சாஸ்தா 5. தந்த்ர சாஸ்தா 6. யந்த்ர சாஸ்தா
7. ப்ரும்ம சாஸ்தா 8. விஷ்ணு சாஸ்தா 9. ருத்ர சாஸ்தா
10. ஸர்வ சாஸ்தா 11. காலசாஸ்தா 12. ஆகாச சாஸ்தா
13. கல்ப சாஸ்தா 14. ஞான சாஸ்தா 15. தத்வ சாஸ்தா
16. தேவ சாஸ்தா 17. திவ்ய சாஸ்தா 18. ஆதி சாஸ்தா
19. ஜகத் சாஸ்தா 20. விஸ்வ சாஸ்தா 21. புவன சாஸ்தா
22. மஹா சாஸ்தா 23. சாஸ்தா 24. ப்ரசாஸ்தா 25. பூத சாஸ்தா
26. யோக சாஸ்தா 27. போக சாஸ்தா 28. அக்னி சாஸ்தா
30. லோக சாஸ்தா 31. வீர சாஸ்தா 32. வரத சாஸ்தா
33. விஜய சாஸ்தா 34. மஹாராஜ சாஸ்தா 35. ராஜ சாஸ்தா
36. ப்ராணவ சாஸ்தா 37. மோகன சாஸ்தா
38. ஜகன் மோஹன சாஸ்தா 39. சம்மோஹன சாஸ்தா
40. உக்ர சாஸ்தா 41. கண சாஸ்தா 42. சத்ரு சாஸ்தா
43. ஜவ சாஸ்தா 44. கோர சாஸ்தா 45. அகோர சாஸ்தா
46. கிராத சாஸ்தா 47. சில்ப சாஸ்தா 48. பால சாஸ்தா
49. ஆர்ய சாஸ்தா 50. கல்யாண சாஸ்தா 51. பரத சாஸ்தா
52. பாதாள சாஸ்தா 53. பீம சாஸ்தா 54. பூசா சாஸ்தா

55. ஆபத்துத்தாரக சாஸ்தா 56. வனபதி சாஸ்தா என்று பல பெயர்கள் உள்ளன. தற்போது சபரிமலையில் வீற்றிருந்து அருள்புரிபவன் "மணிகண்ட சாஸ்தா" சாஸ்தா விற்கு "ஹரிஹர புத்திரன் (மால்–அரன்சேய்) என்னும் பெயரும் உண்டு. (வைணவத்தையும், சைவத்தையும் இணைக்க ஒரு அவதாரம் என்று கொள்ளலாகும்)

ஹரி என்றால் விஷ்ணு. ஹரன் என்றால் சிவன். ஹரி பெண் உருவெடுத்து மோகினியாகி சிவனுடன் கலந்து ஹரிஹர புத்திரன் தோன்றினார் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன. (மனித சமுதாயத்தில் ஆண், பெண் உறவைப்போல என்று கீழ்தரமாக சிந்தித்தல் கூடாது. சிவனுடைய சக்தியும், விஷ்ணுவினுடைய சக்தியம் சேர்ந்து தோன்றியது எனப் பொருள் கொள்ளல் வேண்டும்.

(உதாரணமாக சிவனுடன் சேராமலேயே பார்வதி கணபதியை தோற்றுவித்தாள். சிவன், பார்வதி சேராமலேயே முருகன் தோன்றினான். எல்லா தேவர்களுடைய சக்தியும் சேர்ந்து மஹாலக்ஷ்மி தோன்றினாள். லலிதா பரமேஸ்வரியின் தேகத்திலிருந்து சப்தமாதர்கள் தோன்றினார். ஜலத்திலிருந்து விஸ்வகர்மாவால் தாரா, மண்டோதரி தோன்றினார்கள். அக்னிகுண்டலத்திலிருந்த தடாதகை (மீனாக்ஷி) தோன்றினாள். சிவபெருமான் தலைமுடியிலிருந்து வீரபத்திரர் தோன்றினான். ப்ரும்மாவின் மானசீக (கற்பனையிலிருந்து) [illegible] முதலான ருஷிகள் தோன்றினார் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன. இவற்றின் உண்மையான கருத்து என்ன என்பது மனித மூளைக்கு சிந்தனைக்கு அப்பாற்பட்ட செயல். இறந்து பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப்பின் "டைனோஸரஸ்" உற்பத்தியாவதும் [illegible] முறையில் ஒரு செல்லிருந்து ஆடு, மாடு, நாய், மனிதர்களை உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று விஞ்ஞானம் நிரூபித்துள்ளது என்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்)

விஷ்ணு மோகினியாய் உருவெடுத்தது மூன்று முறைகளில்.

1. தாருக வனத்து ருஷிகள் கர்வத்தை அடக்க சிவன் பிக்ஷாடனராகவும் (நிர்வாண நிலையில்) விஷ்ணு மோகினியாகவும் தோன்றினர்.

2. பஸ்மா சுரனுக்கு வரம் கொடுத்து சிவன் தப்பி ஓடி ஒளிந்து கொண்ட போது விஷ்ணு மோகினியாய் தோன்றினார்.

3. பாற்கடல் கடையும் போது தோன்றிய அமுத கலசத்தை அசுரர் கைப்பற்றியபோது நடந்த தேவாசுரப் போரின் போது விஷ்ணு மோகினியாய் தோன்றி தேவர்களுக்கு அமுதம் கொடுத்தார் என புராணங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இந்த மூன்று நிகழ்வுகளில் ஹரிஹரபுத்திரன் அவதாரம் நிகழ்ந்தது என்ற கேள்வி எழுந்தால் புராணங்களில் கீழ்க்காணும் பதில்கள் கிடைக்கின்றன.

(அ) சிவபெருமான் பிக்ஷாடனராக, மோகினியுடன் வந்து தாருக வனத்து ருஷிகளின் கர்வத்தை அடக்கச் சென்றபோது ஹரிஹரபுத்திரன் தோன்றினான் என்று ஜாப்யேஸ்வர புராணம், வழுவூர் ஸ்தல புராணம், ஸ்ரீசாஸ்ரு ஸிப்ரபாத ஸ்தோத்ரம், காடந்தேத்தி ஐயனார் புராணம் முதலிய வற்றில் கூறப்பட்டுள்ளது.

சில புராணங்களில் இப்படித் தோன்றியவர் பிரமன் என்றும் கலைவாணி காசிராஜன் மகளாக பிரபாவதி என்ற பெயருடன் தோன்றினாள் என்றும், சாஸ்தாவுக்கும், பிரபாவதிக்கும் பிறந்தபிள்ளை சத்யன் என்றும் கூறுகிறது.

(ஆ) பஸ்மாஸுரனுக்கு சிவன் வரம் கொடுத்த போது, சிவன் தலையிலேயே கை வைக்க அவன் வந்த போது, சிவன் ஓடி [illegible]வேலிக்காயில் ஒளிந்து கொண்ட போது, விஷ்ணு மோகினியாய் தோன்றி பஸ்மாசுரனை அழித்தார். அப்போது சிவனுக்கும் மோகினிக்கும் ஹரிஹரபுத்திரன் தோன்றினான் என்று பழைய தமிழ் பாடல்களிலும், சில ஆலைய புராணங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளன.

(இ) பாற்கடல் கடைந்தபோது மோகினி தோன்றியபோது, சிவ பெருமானுக்கும் மோகினிக்கும் ஹரிஹரபுத்திரன் தோன்றினான் என்று–ஸ்காந்தம் ஆஸிர காண்டம் –18 ஆம் அத்யாயம் 12 ஆம் ஸ்லோகத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. (ஜம்பூத்வீபம், இமயமலைச்சாரல், தேக்க மரத்தடியில், பங்குனி மாதம், பௌர்ணமி, உத்திர நக்ஷத்திரம் சனிக்கிழமை, விருச்சிக லக்னத்தில் ஹரிஹரபுத்திரன் அவதாரம் நிகழ்ந்தது, (பிரம்மாண்ட புராணம்–அத்தியாயம் 2–ஸ்லோகம்–9)

(18 புராணங்கள் செய்த வியாஸர், ஸ்காந்தத்தில் கூறியதுதான் சரியானதாகும் என்று ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நிலையில் நாம் உள்ளோம்)

"பூஞ்ஞார்"–பாண்டிய வம்ச வரலாற்றின்படி கொல்லம் ஆண்டு [illegible]–இல் (கி.பி 1095) மணிகண்ட சாஸ்தா (ஹரிஹரபுத்திரன் அல்ல) [illegible]தன் என்னும் சாஸ்தா கோயில் குருக்களுக்கும், ராஜசேகர பாண்டியன் மகளுக்கும் பொன்னம்பல மேட்டில் பங்குனி மாதம் பௌர்ணமி திதி, உத்திர நக்ஷத்திரம், விருச்சிக லக்னம் புதன்கிழமை மணிகண்ட சாஸ்தா (கேரள வர்மன்) அவதரித்தார் என்று கூறப்படுகிறது.

வேதத்தில் சாஸ்தா பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளதா என்ற கேள்விக்கு சில விடைகள் கிடைத்துள்ளன.

<u>தைத்ரீயம்–ஆரண்யகம் 3–அனுவாகம் // (யாஜூஷம்)</u>

"ஓம் தாதா விதாதா பரமோத ஸத்ருக் ப்ரஜாதி பரமேஷ்டி விரஜ /
ஸ்தோமா சந்தாகும்ஸி நிவிதோம ஆஹூரே தஸ்மை
ராஷ்ட்ரமபி ஸன்னமாம் //
அப்யாவர் தத்வமுபமேத ஸாக மயகும் சாஸ்தா
அதிபதிர்வோ அஸ்து /
அஸ்ய விக்ஞான மனு ஸகும்ர பத்வமிகம் பச்சாதனு
ஜீவாத ஸர்வே //

வேதங்களை ருக், யஜீஸ், ஸாமம், அதர்வணம் என் முறைப்படுத்திய வியாஸர் (பாதராயணர்) மற்றும் அவரது சீடர் ஜைமினி முதலானவர்கள் சாஸ்தாவிடம் வேதாந்த விளக்கம் கேட்டனர். (ஆகாச பைரவ கல்பம் 51 ஆம் அத்யாயம் 3வது காண்டம் 1வது ஸ்லோகம்)

வேத வியாஸருடைய மகன் சுகப்பிரம்மம். இவர் பரீக்ஷித்து மகாராஜனுக்கு ஏழு நாட்களில் உபதேசித்தது 'ஸ்ரீமத் பாகவதம்'. இவர் வேதத்தை முற்றிலும் அறிந்தவர். ஸ்ரீமத் பாகவதம் 10ஆம் ஸ்கந்தம் 43வது அத்யாயம்–17 ஆம் ஸ்லோகத்தில் கம்ஸனுடைய கண்ணுக்கு அவர் 'சாஸ்தா'வாக காட்சியளித்தார் என்று கூறுகிறார். எனவே வியாசர், சுகர் 'சாஸ்தா' என்னும் தெய்வத்தை வணங்கியவர்கள் என்று கொள்ளலாகும். 'ஸ்காந்தம்" என்னும் புராணத்தில் (வியாஸர் தொகுத்தது) முருகன் அவதாரத்திற்கு முன்பேயே சாஸ்தா–அவரது மெய்காப்பாளர் மகாகாளன் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன.

திருத்துறைப்பூண்டி அருகே உள்ள காடந்தேத்தி ஐயனார் கோவிலில் வில்வமரத்தில் தோன்றிய ஐயனாரை சுகப்பிரம்மம் வழிபட்டதாக குறிப்புகள் உள்ளன. எனவே சாஸ்தா வேத காலத்து தெய்வமேயாகும்.

வியாஸர்–கறுப்பு நிறத்தவர் (க்ருஷ்ண–த்வையாயனர்) (வெள்ளை நிறத்தவர் அல்லர்) வியாஸர் தமிழ்நாட்டில் பல இடங்களில் தங்கி ஆஸ்ரமம் அமைத்து வேதங்களை ஆராய்ந்து இறுதியில் திருப்பரங்குன்றத்தில் முத்தியடைந்தார். ஐயனார் கட...

...ண்ணமுடையவர். அவரது மனைவிகள் பூர்ணா, புட்கலை இருவரும் கருப்பு நிறம் உடையவர்கள்.

சாஸ்தா எனும் தெய்வத்தைப்பற்றிய குறிப்புகள் சிலவற்றை கீழே சிந்தனைக்கு சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றன.

ஸ்ரீமுத்துசாமி தீக்ஷிதர் (கி.பி.1776–1835) சங்கீத மும்மூர்த்திகளில் ஒருவர். (தியாகப் பிரம்மம், ச்யாமா சாஸ்திரி, முத்துச்சாமி தீக்ஷிதர்) "ஹரிஹரபுத்திரம் என்றும் சௌரிகிரி (சபரிமலை) வாஸர் என்றும் பங்குனி மாதம், பௌர்ணமியில், அவதரித்தவர் என்றும், தக்ஷனை சிக்ஷை செய்த வீரபத்திரர் (தக்ஷசாஸ்தா) என்றும் வர்ணிக்கிறார்.

திரு. அருணகிரி நாதர்– (திருப்புகழ்– திருமுருகன் கொலு) "...டலிறை இறலரி விமலர்கள் அருள் சுதன் வியந்து விரைவாய் ...ந்தொரு பால்" என்று சாஸ்தா–வைக் குறிப்பிடுகிறார். அருணகிரி நாதர், பிரபுடதேவராயன் (கி.பி. 1422–1446) அவையில் இருந்தவர். இவர் ஸ்ரீ மகாபாரதம் எழுதிய ஸ்ரீ.வில்லிப்புத்தூராரின் சமகாலத்தவர்.

கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட பிங்கல நிகண்டு (தமிழ் அகராதி) சாஸ்தா பெயர்கள் பற்றிய விவரங்கள் மேலே ...றப்பட்டுள்ளன.

கி.பி.7ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த திருநாவுக்கரசர் (அப்பர்) "சாஸ்தனை மகனாக வைத்தார்" என சிவபெருமானை பாடியுள்ளார். அவர் காலத்தில் வாழ்ந்த திருஞான சம்பந்தர் "பனைக்காட்டில் வாழும் சாத்தனை" என்று பாடியுள்ளார்.

சுந்தரருடன், சேரமான் பெருமாள் நாயனார் திருக்கையிலை சென்றபோது, சிவபெருமான் எதிரில் பாடிய "ஆதி உலா" என்னும் ...டலை, "திருப்பிடவூர்" (சிதம்பரம் அருகே உள்ள தலம்) என்னும் ...த்திலுள்ள சாஸ்தா உலகுக்கு தெரியப்படுத்தினார் என்று ...றப்பட்டுள்ளது. (சேக்கிழார் பாடிய பெரிய புராணம் காண்க)

கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த இளங்கோவடிகள் (சேரன் செங்குட்டுவனின் தம்பி) எழுதிய சிலப்பதிகாரம் என்னும் காவியத்தில் "மாலதி" என்பவளுக்கு சாத்தன் அருள்புரிந்து அவன்

குழந்தையாக வளர்ந்து தேவந்தி என்னும் அந்தணப்பெண்ணை திருமணம் செய்து கொண்டார் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இக்கதை தனியே தரப்பட்டுள்ளது)

சேரன் செங்குட்டுவனுக்கு முன்பு வாழ்ந்த கரிகாற்பெருவளத்தான் காஞ்சீபுரம் சென்று மெய்சாத்தனை வழிபட்டு செண்டு வாங்கி இமயமலை வரை சென்று படையெடுத்து வெற்றிகொண்டான் என்று (சிலப்பதிகார உரை–அடியார்க்கு நல்லார்–உரை–5,9...) கூறப்பட்டுள்ளது. சோழர் தலைநகர் உறந்தை (உறையூர்–திருச்சி) யில் உள்ள அரண்மயை எதிரிகள் எறியூட்டி தகர்த்தபோது, கர்பவதியான சோழ அரசி தப்பி பரிசில் ஏறி காவிரியில் மிதந்து திருக்காட்டுப் பள்ளிக்கு அருகே உள்ள கூத்தூரில் கரிகாலன் (கஜசம்ஹாரன் ... கரி–காலன்–யானையை அழித்தவன்) என்னும் மகவை ஈன்றாள். கூத்தூர் அருகே உள்ள விஷ்ணம்பேட்டை என்னும் ஊரில் ஒரு அந்தணன் வீட்டில் வளர்ந்து, பின்னர், சீர்காழி (கழுமலம்) சென்று பட்டத்து யானை மாலையிட அரசனாகி இளம்சேட் சென்னி(சிகப்பாயி) என்னும் மாமன் உதவியுடன் சோழ சாம்ராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்தான் என்பது வரலாறு.

ஐம்பெருங்காப்பியங்களில் ஒன்றான "மணிமேகலை" என்னும் பௌத்த காவியத்தை எழுதியவர் "சீத்தலை சாத்தனார்" (சீத்தலை என்னும் ஊர் கரூர் அருகே உள்ளது) தமிழ் தலைச்சங்கம், இடைச்சங்கத்தில் வாழ்ந்த தமிழ்புலவர்களின் பெயர்கள். பாண்டியன் கீரன் சாத்தன், ஆலூர்கிழார் சாத்தனார், பிரான் சாத்தனார், பெருந்தோள் குறுஞ்சாத்தனார், மோசி சாத்தனார், வடம வண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனார் என சாஸ்தாவின் பெருடையவர்கள் வாழ்ந்தனர் என்று புறநானூறு என்ற நூல் வழியாக தெரியவருகிறது.

இதனால் தமிழர்கள் சங்க காலத்தில் சாஸ்தா (சாத்தன்) என்னும் தெய்வத்தை வழிபட்டதாக கொள்ளலாகும்.

மஹாகவி காளிதாஸன் இயற்றிய ரகுவம்சம் (12–18) என்னும் காவியத்தில் சாஸ்த்தா பத்து தலைகள், இருபது கைகள் உள்ளவர் என்று வர்ணிக்கிறார்.

ஆதிசங்கர பகவத்பாதர் தர்ம சாஸ்தா மீது ஸ்தோத்திரங்கள் செய்துள்ளனர். ஆதிசங்கர பகவத் பாதரின் தாயார் ஆரியாம்பாள் சாஸ்தா பக்தை.

ஆந்திர அரசர்கள் சாதவாஹனர்– (220–225 B.C) வம்சம் சிறந்த சாஸ்தா பக்தர்கள் (சாஸ்தாவின் பெயர் சாதவாகனன்–100 யானைகள் வாகனம் உள்ளவர்)

மகாபாரத காலத்தில் 'சாஸ்தா' எனும் தெய்வம் வணங்கப்பட்டதற்கு சான்றுகள் உள்ளன. முதலில் மஹாபாரத காலம் என்றால் என்ன என்பதற்கு ஸ்ரீகிஷ்ண பகவானின் அவதாரம் குறித்து புராணங்கள் கூறுவனவற்றை கவனிப்போம்.

1. ஸ்ரீமத் பாகவம் : 10வது காண்டம்–30 வது அத்தியாயம் – சந்திரன் ரோகிணி நக்ஷத்திற்கருகில் காணப்படும் போது அவதரித்தார்.
2. ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணம் : 5வது அம்சம்–1வது அத்தியாயம்–26வது ஸ்லோகம்–இதில் ஆவணி மாதம், கிருஷ்ணபட்ச அஷ்டமி நள்ளிரவில் அவதரித்தார்.
3. ஹரிவம்சம்–முதல்பாகம்–52வது அத்தியாயம்–இதில் ஆவணி மாதம், கிருஷ்ணபட்சம், அஷ்டமி நள்ளிரவில் அவதரித்தார்.
4. ஜோதிட வல்லுநர்கள் புராணங்களை ஆராய்ந்து , ஸ்ரீகிருஷ்ணின் ஜாதகத்தை கீழ்கண்டவாறு நிர்ணயித்துள்ளனர்.

ஸ்ரீமுக வருஷம், தக்ஷிணாயனம், ஆவணி மாதம், கிருஷ்ண பக்ஷம், அஷ்டமி திதி–ரோகிணி நக்ஷத்திரம் புதன் கிழமை இரவு 11.40 மணி (பிறந்த இடம்) உத்திரப் பிரதேசம்–மதுரை–தீர்கரேகை 77–41, கிழக்கு அட்சரேகை 27–25, வடக்கு அயனாம்சம் + 50–40, ஜனன காலத்தில் சந்திர தசையில் இருப்பு வருஷம்–4, மாதம்–2 நாள்–21

		ல / சந்	
	ராசி		செவ் சுக்,ராகு
கேது			சூரி குரு
	சனி		புதன்

		கேது	ல / சந்
	அம்சம்		செவ்
புதன்			
குரு	ராகு சனி	சுக்	சூரி

(27-7-3112 B.C-11.40 PM)

வேத வியாஸர், பீஷ்மர், ஸ்ரீகிருஷ்ணன் யாவரும் சமகாலத்தவர்கள். வேத வியாஸர் (கறுப்பு நிறத்தவர்) அவரது சீடர் ஜைமினி, புத்திரர் சுகர் முதலியவர்கள் சாஸ்தாவிடம் வேதாந்த விளக்கம் கேட்டது பற்றி முன்னரே குறிப்பிட்டுள்ளோம். ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில் கம்சன் ஸ்ரீகிருஷ்ணனை முதலில் கண்டவுடன் 'சாஸ்தா' மாதிரி தோன்றியதாக அளித்தார் என்பதையும் முன்னரே குறிப்பிட்டுள்ளோம். அர்ஜுனன் பாசுபதாஸ்த்திரம் பெறுவதற்கு சிவனை குறித்து தவம் செய்த போது சிவன், பார்வதி, சாஸ்தா மூவரும் கிராதவேஷத்தில் வந்தனர் என்றும் சாஸ்தா, பன்றிவேடத்தில் வந்த முரன் என்னும் அசுரனை கொன்று விட்டார் என்றும் பாரதம் கூறுகிறது.

பீஷ்மர் யுத்தகளத்தில் சரப்படுக்கையில் இருந்த போது அர்ஜுனனுக்கு விஷ்ணுவின் ஆயிரம் நாமங்களை (விஷ்ணு சஹஸ்ரநாமம்) உபதேசம் செய்கிறார். இதில் 208-வது ஸ்லோகத்தில் "அஜோ துர்மர்ஷண சாஸ்தா" என்று குறிப்பிடுகிறார். எனவே 'சாஸ்தா' எனும் தெய்வம் மஹாபாரத காலத்தில் வழிபடப்பட்டு வந்தது என்று கொள்ளலாம்.

அர்ஜுனன் மகன் பப்ருவாஹனன் (கிரி-வாகனம் ...) கிருஷ்ணன் தம்பி சாத்யகி (சத்யன்) இவர்களுடைய பெயர்கள் சாஸ்த்தாவின் பெயர்களே ஆகும்.

பலராமன் ஆதிசேஷன் அவதாரம் என்றும் நீலவஸ்த்ரம் அணிந்தவர் என்றும் கூறப்படுகிறது. சாஸ்தாவும் நீலவஸ்த்ரம் அணிந்தவர்.

மஹாபாரத காலத்திலிருந்து பின்னோக்கி ராமாயண காலத்திற்கு சென்று அப்போது சாஸ்தா எனும் தெய்வம் வணங்கப்பட்டதா என்று கவனிப்போம். முதலில் இராமாயண காலம் எது என்பது ஆராய்வோம்.

தசரதனுக்கு பிறகு 1. ஸ்ரீராமன் 2. குசன் 3. அதிதி 4. நிஷிதன் 5. நளன் 6. நபசு 7. புண்டரீகன் 8. க்ஷேம தநுவா 9. தேவானீகன் 10. அஹீன குஹன் 11. குரு 12. பாரியாத்திரன் 13. பலன் 14. ஸ்தலன் 15. நளன் 16. வலன் 17. உன்நாபன் 18. வஜ்ஜிர நாபன் 19. சங்கணன் 20. வியுக்ஷிதாஸ்வன் 21. விஸ்வ சஹன் 22. ஹிரண்ய நாமன் 23. கௌசல்யன் 24. பிரமிஷ்டன் 25. புத்ரன் 26. தனயன் 27. புஷ்யன் 28. துருவசந்தி 29. சுதர்சனன் 30. அக்னிவர்ணன் 31. சீக்ரஹன் 32. மரு 33. பிரசு சுருதன் 34. சுசந்தி 35. அமர்ஷன் 36. ஸஹஸ்வான் 37. விஸ்வஸஹன் 38. தீர்க்க பிரஞ்ஞன் 39. பிருஹத்பலன், 40. சுருதாயு என்னும் அரசர்கள் அயோத்தியில் ஆட்சி செய்தனர்.

பிருகதபலன் என்னும் அயோத்தி அரசன் அபிமன்யுவால் பாரத யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான். தீர்க்க பிரஞ்ஞன் பீமனால் கொல்லப்பட்டான். ஸ்ரீராமனுக்குப் பிறகு 39 தலைமுறைகளுக்குப் பிறகு மஹாபாரத யுத்தம் நடைபெற்றது. ஒரு தலைமுறைக்கு சராசரி 100 வருடங்கள் ஆட்சி செய்தனர் என்று வைத்துக்கொண்டால் 39 X100 = 3900 வருடங்கள் முன்பு ஸ்ரீராமன் ஆட்சி செய்ததாக

கொள்ளலாம். ஸ்ரீகிருஷ்ணன் 3112 B.C என்ற வைத்துக்கொண்டு அத்துடன் 3900 வருடங்களைக் கூட்டினால் 7012 B.C என்று கணக்கிடலாகும்.

ஸ்ரீமத் ராமாயணம் (மூலம்–வால்மீகி முனிவர்)–உள்ள ஸ்லோகங்களின் படி வானில் இருந்த நக்ஷத்திரங்கள், கிரஹங்கள் இவற்றைக் கொண்டு ஜோதிடர்கள் கணித்த ஸ்ரீராமனுடைய ஜாதகம் கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

சுக்	சூரியன் புதன்		கேது
	ராசி		ல / சந்
செவ்			
ராகு		சனி	

ஹேவிளம்பி வருடம் சித்திரை மாதம் உத்தராயணம் 11ஆம் தேதி, சுக்லபக்ஷ நவமி, புனர்வசு நக்ஷத்திரம், புதன் கிழமை பகல் 11 நாழிகை, 59 விநாடி உத்திரப்பிரதேசம், கோசலை நாடு அயோத்தி–ல் (ஏப்ரல்–7013 B.C) பிறந்தார்.

தசரதன், புத்ரலாபம் கருதி ருஷ்யகிருங்கர் நடத்திய யாகத்தில் தோன்றிய பூதம் கொண்டு வந்த பாயசபாத்திரம் பற்றி கம்ப ராமாயணம் சொல்வதை கவனிப்போம்.

"காதலரைத் தரும் பெருவேள்விக்குரிய எல்லாம் [illegible] மாதவரித் பெரியோனும் மற்றதனை முற்றுவித்தான் சோதி [illegible] பொற்கலசத்துச் சுதையனைய வெண்சோறு ஓர் பூத கணத்து அரசு ஏந்தி அனல் நின்றும் புறப்பட"

பூத கணத்து அரசு–பூதநாதன் –சாஸ்தா

பொற்கலசம் –தங்கப்பாத்திரம்–புஷ்கலா

வெள்ளி மூடி–பூரணா) ராவணன் யுத்தகளத்தில் ஸ்ரீ ராமனை பார்த்தபோது அவனுடைய கண்ணுக்கு ஸ்ரீ ராமன் வேதமுதல் காரணனான சாஸ்தா போல் தோற்றமளித்தான் என்று கம்பர் கூறுகிறார்.

சிவனோ அல்லன், நான்முகன் அல்லன்–திருமாலாம்

அவனும் அல்லன் மெய்வரமெல்லாம் அடுகின்றான்

இவனோ தானோ வேதமுதல் காரணன் என்றான்

சிவனும் இல்லை, நான் முகனும் இல்லை, திருமாலும் இல்லை என்று ராவணனுக்கு தோன்றுகிறது. எனவே தவறு செய்தவர்களை தண்டிக்கும் சாஸ்தா என்று நினைத்தான் என்று பொருள் கொள்ளலாகும்.

ஸ்ரீராமன் தன் எதிரில் தோன்றி பரசுராமனின் வில்லை வளைத்து கர்வ பங்கம் செய்தான் என்று வால்மீகி ராமாயணம் கூறுகிறது. பரசுராமன் கேரள தேசத்தில் 108 சாஸ்தா கோயில்களையும், 108 பகவதி கோயில்களையும், கட்டினார் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன. பரசுராமன் கோயில் மஹாராஷ்ட்ரத்தில், சிப்லூண் அருகே உள்ளது. (பரசுராமர் மனைவிகள் "காலா" மற்றும் "காமா") எனவே ஸ்ரீராமன் (பரசுராமன்) காலத்தில் சாஸ்தா தெய்வம் வழிபாடு இருந்தது எனக் கொள்ளலாகும்.

ஸ்ரீராமன் காலத்தில் வாழ்ந்த அகஸ்தியரும் ஒரு சாஸ்தா பக்தர். அவர் பாண்டிய மன்னர்களின் குரு. இவர் தமிழ் நாட்டில் பல இடங்களில் சாஸ்தா கோயில் கட்டியுள்ளார். ஸ்ரீராமன் காலத்தில் வாழ்ந்த அத்ரி மகரிஷி வழிபட்ட சாஸ்தா கோயில் சுசீந்திரம் (ஆஸ்ரமம்) அருகில் உள்ளது.

வால்மீகி ராமாயணத்தில் விஸ்வாமித்திரன் ஸ்ரீராமன் லக்ஷ்மணனுக்கு சுப்பிரமணியரின் (முருகன்) பெருமையை கூறியதாக உள்ளது. எனவே ஸ்ரீராமனுக்கு முன்னதாக ஸ்ரீசுப்பிரமணியர் அவதாரம் நிகழ்ந்துள்ளது என்று தெரிகிறது. ஸ்ரீசுப்பிரமணியர் அவதார காலத்தில் சாஸ்தா தெய்வம் வழிபடப் பட்டதா என்று கவனிப்போம்.

சிலப்பதிகாரம் (2000 வருடங்களுக்கு முன்பு சேரன் செங்குட்டுவனின் தம்பி இளங்கோவடிகள் எழுதிய தமிழ்காவியம்) காடுகாண்காதை 20–22இல்

வடிவேல் எறிந்த வான்பகை பொறாது
பஃறுளியாற்றுடன் பன்மலை அடுக்கத்து
குமரிக் கோடும் கொடுங்கடல் கொள்ள

–என்று கூறப்பட்டுள்ளது. தென் இலங்கைக்கு கீழே குமரிக்கண்டத்தில் 1) பெருவளநாட்டடில் இருந்த ஏழ்தெங்க நாடு ஏழ்குணகரை நாடு 2) குமரி நாட்டில் இருந்த ஏழ் நெடும்பனை நாடு ஏழ்குறும்பனை நாடு 3) ஒளி நாட்டில் இருந்த ஏழ்பின்பாலை நாடு ஏழ் முன்பாலை நாடு, ஏழ்குன்ற நாடு முதலியன முருகன், சூரபத்மன் போருக்குப் பின்பு கடல் கொண்டது என்று தெரிவிக்கிறது.

ஸ்காந்தம் என்னும் புராணத்தில், சூரபத்மனுக்கு பயந்து இந்திரனும் இந்திராணியும் வேணு வனத்தில் (சீர்காழி) ஒளிந்து கொண்டதாகவும், இந்திரன் அவ்விடத்தை விட்டு தபஸ் செய்ய போகும் போது சாஸ்தாவை துதித்து இந்திராணியை காப்பாற்றும்படி சொல்லிவிட்டு சென்றான். சூரபத்மன் தங்கை அஜமுகி இந்திராணியை கண்டுபிடித்து அவளை இழுத்துச்செல்ல முற்படும் போது சாஸ்தாவின் மெய்காப்பாளன் மாகாளர் இந்த நிகழ்ச்சி குமார சம்பத்திற்கு முன் நிகழ்ந்தது. எனவே முருகன் பிறப்பதற்கு முன்பாகவே சாஸ்தா வழிபாடு தமிழ்நாட்டில் இருந்தது எனக் கொள்ளலாகும்.

முருகன் பிறந்து பின் சூரபத்மனை வென்று அவனை இரு கூறுறாக (மயில்–சேவல்) பிரித்து தான் வைத்துக்கொண்டான். தாருகனை யானையாக மாற்றி சாஸ்தாவின் வாகனமாகவும் சிங்கமுகனை, சிங்கமாக மாற்றி துர்கைக்கு வாகனமாகவும் அளித்தான் என்று புராணம் கூறுகிறது. (கைவிடான்சேரி அய்யனார் சீர்காழி புராணம் காண்க)

முருகன் தமிழ் தலைச்சங்கத்தை தோற்றுவித்து தலைவராக இருந்த பின் காய்சினை வழுதி என்னும் பாண்டியனிடம் ஒப்புவித்தார். தலைச்சங்கம், இடைச்சங்கம், கடைச்சங்கம் முதலியன எத்தனை ஆண்டுகள் நடைபெற்றன என்பது பற்றி ஆராய்ச்சியாளர் கீழ்கண்ட வாறு கூறுகின்றனர்.

1) தலைச்சங்கம் – காய்சின வழுதி முதல்
(89 பாண்டியர்) கடுங்கோன் வரை – 4400 ஆண்டுகள்
2) சங்கம் நடை பெறாத ஆண்டுகள் – 2760
(14,004 கி.மு. முதல் 9564 கி.மு.)
3) இடைச்சங்கம் –வெண்டேர் செழியன்
முதல் முடத்திருமாறன் வரை –3700 (6805 கி.மு. முதல் 3105 கி.பி.)
(79 பாண்டியர்)
4) சங்கம் நடைபெறாத ஆண்டுகள் – 1390
5) கடைச்சங்கம் – மூன்றாம் முடத்திருமாறன்
முதல் உக்கிரப்பெருவழுதி
(49 பாண்டியர்) வரை – 1950 (1715 கி.மு. முதல் 235 கி.பி.)

மொத்தம் 14200 ஆண்டுகள்

("பாதர வம்சாவளி"–ஆசிரியர் எழுதியதைக் காண்க.) ஏறத்தாழ 14,000 B.C–இல் (இன்றைய 16,000 வருடங்களுக்கு முன்பு) முருகனின் தலைச்சங்கம் நடைபெற்றது என்று கொள்ளலாகும். (தமிழ்சங்கங்களின் வரலாறு–ஆசிரியர் துடிசைகிழார் அ. சிதம்பரனார், சைவசிந்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம் வெளியீடு–1948). எனவே கி.மு 14,000 முன்பேயே சாஸ்தா வழிபாடு தமிழ்நாட்டில் இருந்தது என்று கொள்ளலாகும்.

வேதம் முதலில் தமிழில் (இருக்கு, தலைவகாரம், பௌடிகம், சாமம்) பின்னர் முருகனால் திருத்தி அமைக்கப்பட்டன. (ஆதாரம்–திருப்புகழ்–"இருந்தவீடும்"–) வேதம் என்பது எழுதாக்கிளவி–முதலில்

அவை தேவநாகரிலிபியில் சம்ஸ்க்ருதத்தில் கூறப்படவில்லை.) ஐயன், ஆரியன், அந்தணன் என்பது சிவபெருமானையும், சாஸ்தாவையும் குறிக்கும். ஆரியன் காவு என்னுமிடத்தில் சாஸ்தா கோயில் உள்ளது. ஆரியன் (Noble one) என்றால் சாஸ்தா என்றும் பொருள்படும்.

குமரிக்கண்டம் கடலில் அழிவதற்கு முன்பாக தென்மதுரைக் கருகில் கிரிதுமால் நதிக்கரை (ஆதாரம்– மாணிக்கவாசகர் காலம் மறைமலை அடிகாளர்) அருகில் உள்ள வைவஸ்ஸூதன் தப்பி வடநாடு சென்று அயோத்தியில் அரசு அமைத்தான். வைவஸ்ஸூதன் (7வது மனு) வின் மகன் இக்ஷூவாகு. அம்மாதிரியே பாண்டிய அரசர்களும் வடநாடு சென்று இமயமும், கங்கையும் கொண்டு தென்திசை ஆண்டனர் என்று தமிழிலக்கியம் கூறுகிறது.

(எனவே வேதங்கள், மனுஸ்மிருதி முதலியன கி.மு. 1500–இல் கைபர்கணவாய் வந்த ஆரியர்கள் ஏற்படுத்தியது என்ற கூற்று தவறாகும்.)

வைவஸ்ஸூதன் என்னும் தென்மதுரை மன்னன் ஏழாவது மனு என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன. இதற்கு முன்பாக 1. சுவாயம்புவ 2. உத்தம 3. தாமஸ 4. சாக்ஷிஸ 5. சுவரோசிஷ 6. ரைவத என்னும் ஆறு மன்வந்திரங்கள் பற்றி புராணங்கள் கூறுகின்றன. ஆறாவது மன்வந்திரமான ரைவத மன்வந்திரத்தில் திருமாலின் கூர்ம அவதாரத்தின் போது தேவர்களும் அசுரர்களும் பாற்கடல் கடைந்ததாகவும், அதிலிருந்து 1. ஆலகால விஷம் 2. வாருணிதேவி 3. சந்திரன் 4. உச்சை சிரவஸ் என்னும் இறக்கையுடன் கூடிய குதிரை 5. ஐராவதம் என்னும் வெள்ளையானை. 6. பாரிஜாத மரம் 7. கற்பக விருக்ஷம். 8. காமதேனு (பெண் முகம் இறக்கைகளுடன் கூடிய பசு) 9. ரம்பை முதலான அப்ஸரஸூகள் 10. கௌஸ்த்துபம் என்னும் [illegible] மணி 13. தன்வந்திரி என்னும் தெய்வம் (சாஸ்தா) 14. அம்ருத கலசம் முதலியவை தோன்றின. தன்வந்திரி என்னும் சாஸ்தா இக்காலத்தில் எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொண்ட தெய்வம் என்பது இதிலிருந்து தெரியவருகிறது.

வருணன் மேற்கு திக்கு அதிபதி. இவர் வாருணியை அடைந்தார். சந்திரன், ஐராவதம் முதலியன வெள்ளை நிறமுடையன. எனவே அவைகளும் வெள்ளையர்கள் வாழும் பிரதேசத்திலிருந்தே கிடைத்ததாக கருதலாம். உச்சை சிரவஸ் என்பது பச்சைக்குதிரை) காமதேனு பற்றி இஸ்லாமிய புராணங்கள் கூறுவதால் அதுவும் ஐரோப்பாவிலிருந்து கிடைத்ததாக கொள்ளலாகும். அப்ஸரஸீகள் என்றால் கடலில் வாழும் அழகிகள். கௌஸ்த்துபம் என்றால் வைரக்கல். கற்பக விருக்ஷம் என்றால் நினைத்ததை கொடுக்க வல்லது. (ஜாம்பியா நாட்டில் உள்ள பாவோ–பாப் என்னும் மரம் மனிதனுக்கு உணவு, நீர், உடை, வசிக்க வீடு என்று பலவாராக உபயோகப்படுகிறது) அபராஜிதை (அபோர்டைட்) என்னும் ''மஹாலக்ஷ்மி'' கிரேக்க கடவுளாக இருப்பவள். எனவே இவையெல்லாம் பாரதத்தின் மேற்கே உள்ள கண்டங்களில் கிடைத்ததால், பாற்கடல் என்பது அரபிக்கடல் பகுதியாகும் என்று கருதப்படுகிறது. (அக்காலத்தில் கடல் பிரிவுகளை பாற்கடல், தயிர் கடல், நெய்கடல், கருபஞ்சாறு கடல், உப்புக்கடல், நன்னீர்க்கடல் என்று பரவலாக குறிப்பிட்டார்கள். உண்மையில் அவைகள் பால்நிரம்பிய கடலோ தயிர் நிரம்பியகடலோ, நெய் நிரம்பிய கடலோ அல்ல. உதாரணமாக பாலாறு என்றால் பாலா ஒடுகிறது. நெய்யாறு என்றால் நெய்யா ஒடுகிறது. தேனருவி என்றால் தேனா கொட்டுகிறது.

தன்வந்திரி சாஸ்தா கொண்டுவந்த அம்ருத கலசத்தை அசுரர்கள் பிடுங்கி கொண்டு விடவே விஷ்ணு மோகினியாய் உருவெடுத்து அசுரர்களை மயக்கி அம்ருதகலசத்தை வாங்கி தேவர்களுக்கு பகிர்ந்து அளித்தார். இந்த மோகினிக்கும் சிவபெருமானுக்கும் தோன்றியவர் ஹரிஹரபுத்திரன் (ஸ்காந்தம்– ஆரண்ய காண்டம்–18ஆம் அத்தியாம் 12–ஆம் ஸ்லோகம்) என்னும் சாஸ்தா இவருக்கு சிவபெருமான் இமயமலைச்சாரலில் ஒரு பட்டிணம் (தேவஜோதி) அமைத்துக்கொடுத்து மகாகாளன்

அஷ்டபைரவர்களை மெய்காப்பாளராக வைத்து, பூத கணங்களுக்கு அதிபதியாக்கினார். தேவஜோதி பட்டிணத்தின் நான்கு வாயிலிலும் காவலர்களையும் நியமித்தார்.

1. கிழக்கு வாயில்	–	சண்டன் + விஸ்வாங்கி
		ஆகமன் + ஸ்வரூபி
2. தெற்கு வாயில்	–	சண்டாக்ஷரன் + பத்திரை
		விமலன் + விஸ்வபதி
3. மேற்க வாயில்	–	ஷடத்துவாரபாலன்+ விருத்தி
		பிதரி–ஷடத்வாரபாலன்+ அம்பிகை
4. வடக்கு வாயில்	–	சுவர்ஜிதன் + சங்கினி
		ருத்ரப்பிரியன் + சண்டமானா

பாற்கடல் கடைதல் (கடத்தல்) 6வது மன்வந்திரத்தில் நடைபெற்றது. இதற்குப் பின்னரே குமார சம்பவம் நடைபெற்றது.

முதல்மன் வந்திரத்தில் தக்ஷப்பிரஜாபதியின் மகளான தாக்ஷாயணி சிவபெருமானை மணந்தால் சிவபெருமானை அழைக்காமல் தக்ஷன் வேள்வி நடத்தினார். தாக்ஷாயணி சிவபெருமான் தடுத்தும் கேளாமல், தக்ஷயாகத்திற்கு வந்து யாக குண்டத்தில் விழுந்து இறந்தாள்.

கோபமுற்ற சிவபெருமான் வீரபத்திரனை தனது–சரீரத்திலிருந்து படைத்து தக்ஷனின் தலையைக் கொய்யவும், அங்கு இருந்த விஷ்ணு பிரம்மாதி தேவர்களை விரட்டி யாகத்தை நிர்மூலமாக்கினார். இந்த வீரபத்திரனை, தக்ஷ சாஸ்தா என்றும் கூறுவர். எனவே முதல் மன்வந்திரத்திலேயே சாஸ்தா எனும் தெய்வம் உள்ளது எனக் கொள்ளலாம். இரண்டாவது முதல் ஐந்தாவது மன்வந்திரம் முடிய பாரதத்தில் அசுரர்கள், அரக்கர்கள் புகுந்து ஆட்சி செய்யத் தொடங்கினர். இரணியன், இரணியாக்ஷன், பிரஹலாதன், மகிஷாசுரன் முதலிய அசுரர்களும், அரக்கர்களும், விருஷ்ணி குலத்தவரும் ஆண்டனர். கமலாக்ஷன், வித்யுன்மாலி, தாரகாக்ஷனை சிவபெருமான் அழித்தார். தாருக வனத்து ரிஷிகள் சிவபெருமானை அழிக்க பல ஆபிசார பிரயோகங்கள் செய்தனர். சிவபெருமான், பிக்ஷாடனராக

மோகினியுடன் வந்து தாருகவன ரிஷிகளின் கர்வத்தை அடக்கினார். அப்போது தர்ம சாஸ்தா அவதாரம் நிகழ்ந்தது. பஸ்மாசுரன் சிவனை அழிக்க முற்படும் போது மோகினி தோன்றி பஸ்மாஸுரனை அழித்தார். அப்போது சாஸ்தா அவதாரம் நிகழ்ந்தது.

எப்போதெல்லாம் திருமால் பூமியில் அவதாரம் எடுக்கிறாரோ அப்போது மஹாலக்ஷ்மியும் அவதாரம் எடுக்கிறார். (உதாரணம் ராமன்–சீதை, கிருஷ்ணன்–ருக்மினி, சீனுவாஸன் அலமேலுமங்கை) அம்மாதிரியே சாஸ்தா அவதாரம் நிகழும் போது பூரணை, புஷ்கலை அவதாரமும் நிகழ்ந்துள்ளது. அம்மாதிரியே சூரபத்மன் முதலிய அசுரர்களை முருகன் அழித்த போது, வள்ளி தெய்வானை அவதாரம் நிகழ்ந்தன. சிவபெருமானே "ஸர்வசாஸ்தா" எனப்படுவார். திருமாலுக்குப் பிறந்த பிரமனும் சாஸ்தா எனப்படுவார் முருகனும் பிரம்ம–சாஸ்தா (காஞ்சீபுரம்–குமர கோட்டம் புராணம் காண்க) எனப்படுவார்.

மேற்கண்ட விளக்கங்களிலிருந்து ஸ்வாயம்புவ மந்வந்திரத்திலிருந்தே (1–வது மன்வந்தரம்) சாஸ்தா வழிபாடு இருந்தது எனக் கொள்ளலாம்.

இனி சாஸ்தாவின் மனைவியைப் பற்றி புராணங்களில் கூறுவதை கவனிப்போம்.

சாஸ்தாவின் பல அவதாரங்களில் அவர் மனந்து கொண்ட வனிதையர்கள்.

1. பூரணா 2. புஷ்களா 3. பிரபா 4. ஸ்யாமா 5. காந்தா 6. தநுஜா 7. மதனா 8. வர்ணனி 9. திருநாம மழகி 10. சுந்தராம்பாள் (சொக்கத்தாய்) 11. தேவந்தி

புஷ்களா சரிதம்.

தக்ஷப் பிரஜாபதியின் மகள் 13 பேரை காஸ்யபர் மணந்து கொண்டார். காஸ்யபரின் பெண் காந்திமதிக்கு சத்ய பூர்ணர் பிறந்தார். சத்ய பூர்ணர் சாஸ்தாவை வழிபடும் போது அவருக்கு ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிந்தது. அதிலிருந்து கமலை, விமலை